

[Abel.]

af sikkerhedsseler. Personlig benytter jeg altid sikkerhedssele, og jeg vil anbefale alle mennesker at benytte den, men vi skal ikke begynde at tvinge folk til det.

Vi agter at stemme for lovforslaget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

forkastedes med 89 stemmer mod 54; 2 medlemmer stemte hverken for eller imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om visse tjenestemandretsretlige og pensionsmæssige forhold m.v. i forbindelse med gennemførelsen af lov nr. 333 af 19. juni 1974 om social bistand.

(Lovforslag nr. 79. Fremsat 13/11 75. Første behandling 28/11 75. Betænkning 12/12 75. Anden behandling 16/12 75).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 144 stemmer.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om støtte til miljøinvesteringer.

(Lovforslag nr. 42. Fremsat 22/10 75. Første behandling 14/11 75. Betænkning 12/12 75. Anden behandling 16/12 75).

Der var stillet følgende ændringsforslag:

Af *Fuglsang* (DKP):

Til § 1.

I stk. 1 indsættes efter 2. pkt. som nyt punktum:

„Støtten opføres som samfundskapital i virksomheden og skal tilbagebetales ved virksomhedens ophør.“

Bemærkninger.

Ændringsforslaget sigter mod, at forslaget om midlertidig støtte til miljøinvesteringer i større grad tilgodeser samfundsmæssige hensyn.

Ændringsforslaget sattes først til forhandling.

Wichmann Madsen (V):

I anledning af, at miljøudvalget efter sidste behandling af lovforslaget har modtaget en henvendelse fra De samvirkende danske Landboforeninger og Landbrugsrådet og De samvirkende danske Husmandsforeninger, vil jeg gerne forespørge miljøministeren, hvorledes han har svaret på denne henvendelse.

Maisted (FP):

På flertallet af fremskridtspartiets vegne skal jeg sige, at vi ikke kan støtte ændringsforslaget. Det er selvfølgelig kommunistisk logisk, men der er en del uklarheder, som ikke er til at overse med hensyn til det rent skattemæssige. Intentionerne i et sådant forslag, der jo går på, at alt, hvad vi har af nationale støtteordninger til vores erhvervsliv, skal opføres som samfundskapital i virksomheden, kan vi selvfølgelig ikke støtte, da vi jo sammen med handelsministeren og udenrigsøkonomiministeren principielt erkender, at nationale støtteordninger til dansk erhvervsliv er ude for en umulig konkurrence over for vore store nabolandes statskasser.

Fuglsang (DKP):

Jeg erkender, at vort ændringsforslag ikke i sig selv er noget stort forslag, men når vi har stillet det, så er det netop ud fra, kan man godt sige, de modsatte synspunkter, som den forudgående taler gav udtryk for, nemlig at vi mener, at dér hvor staten yder støtte til private virksomheder, dér bør staten også have indflydelse på og kontrol med, hvordan denne støtte bliver udnyttet. Dér er for så vidt en principiel interesse netop i vor tid, hvor der ikke mindst i arbejderklassen diskuteres, hvordan man på den ene eller den anden måde kan sikre dels arbejderklassen, dels samfundet, indflydelse på de private virksomheder.

Derfor har vi stillet ændringsforslaget. Vi

[Fuglsang.]

har også gjort det på baggrund af den afstemning, der var ved anden behandling, hvor man jo klart tilbageviste det andet for os vigtige princip, at det skal være forureneren, der betaler.

Altså ud fra disse principielle synspunkter vil vi anbefale at stemme for vort ændringsforslag, og bliver det ikke vedtaget, så vil vi ved tredje behandling stemme mod lovforslaget som helhed.

Glistrup (FP):

Jeg tror, at så at sige alle både i folketinget og i befolkningen er enige om, at det principielt idealistisk rigtige ville være, at forureneren selv betaler sine egne forureningsomkostninger, at disse med andre ord betales over varens pris.

Det er lige så åbenbart, at dette princip ikke kan gennemføres i dets helhed med det samme, for det ville betyde, at der var en række igangværende virksomheder, der simpelt hen enten måtte lukke, bum, med det samme, eller også ikke kunne klare det, og så går forureningen og bliver værre og værre dag for dag. Det gælder om at gribe ind, og derfor må der skatteydermidler ind til at foretage indgrebet.

Men det, som det ændringsforslag, vi nu behandler, går ud på, det er jo, at når man kommer frem til virksomhedens ophør, så skal de skatteydermidler, der er stillet til rådighed, også tilbagebetales igen, og så er det hensyn, som fører til fravigelse af det hovedprincip, vi alle er enige om, at forureneren selv skal betale sine omkostninger, ophørt. Derfor er det kommunistiske forslag i hele sin bund og grund et rigtigt principforslag, som der er al mulig grund til at støtte, og det er vi da også indstillet på fra et mindretal i fremskridtspartiets gruppe at gøre.

Men vi må i samme moment tilføje, at hvis der sker det, at det skulle blive vedtaget, så vil det være påkrævet med nogle tekniske lovændringer senere hen for nærmere at få præciseret, at det, der skal tilbagebetales, naturligvis kun er nettobeløbet, som er tilflydt den pågældende virksomhed. Der må også definitioner ind, som præciserer, hvad der forstås ved virksomhedens ophør.

Jeg beklager, at kommunisterne har tjent deres egen sag dårligt ved at bruge det ideologisk værdiladede udtryk samfundskapital. Det var aldeles overflødigt at skrive i det forslag for at gennemføre et godt princip. Det har altså fået nogen til at se rødt, og når de ser rødt, så siger de nej. Hvis man dog bare havde ladet være med disse i denne forbindelse aldeles overflødige ord, så havde vi formentlig kunnet samle flertal om det i enhver henseende rigtige princip at se at få sparet skatteyderne for nogle penge, som der ikke er nogen grund til at skatteyderne skal yde, når virksomheden ophører. Trods det tilråder jeg alle, der har et koldt hoved, at stemme ja.

Miljøministeren (Helge Nielsen):

Må jeg først takke udvalget for et meget grundigt og også et hurtigt og et positivt udvalgsarbejde, som gør det muligt at få denne lov til at virke, både i bekæmpelsen af vor forurening og også med den beskæftigelsesfremmende virkning, der jo helt klart også ligger i dette forslag.

Til det spørgsmål, som hr. Wichmann Madsen rejste, kan jeg sige, at det er rigtigt, at der kom et brev fra de tre landboorganisationer, vel næsten samtidig med at man her i folketinget havde andenbehandlingen, hvorfor det først fremkom til medlemmerne, efter at man havde besluttet at lade denne sag gå direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Det er en teknisk fejl, som landboorganisationerne har beklaget, at det først er kommet frem på så sent et tidspunkt. Men efter aftale med miljøudvalgets formand, hr. Morten Lange, har jeg svaret landboforeningerne på de spørgsmål, som de rejser i brevet.

Det er for det første spørgsmålet om, hvorfor man ikke har brugt afskrivningsreglerne i stedet for den støtteform, som der er tale om, til de små investeringer. Dette har været drøftet i udvalget, og det giver jeg en redegørelse for i mit svar. For det andet rejser man i forhold til lovforslaget spørgsmålet, om man ikke kunne gå længere ned med de små investeringer end de 20.000 kr., som er undergrænsen i lovforslaget, og som der er enighed om i udvalget. Også her redegør jeg for de administrative vanskelig-

[Miljøministeren.]

heder, der ville være ved at gå længere ned, i det svar jeg giver.

Endelig rejser man to spørgsmål til, et om afstråmnings- og udløbsbeholdere til spildevandsanlæg og et om omlokalisering af anlæg og genanvendelsesprocesser. Det er to spørgsmål, som jeg i det svar, jeg giver til landboorganisationerne, giver løfte om at vi vil drøfte med dem, idet der ifølge lovforslagets § 6, stk. 2, er en mulighed for at optage forhandlinger om disse ting og eventuelt lave ændringer i det bilag, som også er med i loven. Jeg kan tilføje, at i en personlig samtale har man accepteret dette brevts indhold.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslaget.

Ændringsforslaget af *Fuglsang* (se foran) *forkastedes* med 121 stemmer mod 19; 3 medlemmer stemte hverken for eller imod.

Lovforslaget som helhed sættes derefter til forhandling.

Maisted (FP):

På et flertal af fremskridtspartiets vegne skal jeg udtale, at vi ikke kan stemme for lovforslaget. Der er ikke tale om i dette lovforslag, at man tager hensyn til miljøinvesteringerne, altså betragter loven som en forebyggelse af forurening. Hvis man havde gjort det og man ville stille alle firmaer lige over for ministerens krav, som han selv har anført i sit lovforslag i form af et bilag, så ville den samlede støtte have været ca. 1 mia kr. Nu kræver man derimod fra ministerens side, at erhvervslivet skal investere 3 mia kr. frem til 1980, og så vil man give det en støtte på 240 mill. kr. Dermed har dette forslag skiftet karakter til at være en støtte til erhvervslivet, og vi går som bekendt ikke ind for, at man laver nationale støtteordninger. Vi er ganske uden konkurrencemuligheder over for vore nabolande og EF-partnere. Deres statskasser er desværre noget større.

Det eneste, man burde gøre i den henseende, var selvfølgelig at sørge for, at erhvervsvirksomhederne fik nedsat deres omkostningsniveau, fik nogle skattelettelser; så skulle de nok selv være i stand til at løse disse problemer. I stedet for pålægger

man dem den ene byrde oven i den anden, en miljølov og en arbejdsmiljølov, som altså betyder, at de skal investere milliardbeløb i årene fremover, der forringer deres konkurrenceevne i forhold til deres udenlandske konkurrenter. Og disse mennesker, som er så heldige at vinde i dette lotteri herhjemme, får altså en favorabel stilling, som de formentlig mindre virksomheder får lov at betale.

Arentoft (FP):

Miljøforbedring og forureningsbekæmpelse er opgaver, som samfundet også må tage del i. Vi i fremskridtspartiet går ind for, at det også skal løses i EF-regie, men så langt er vi ikke nået endnu. Denne lov om støtte til miljøinvesteringer er nok ikke den ideale lov, men den er dog ikke så dårlig, at ikke et mindretal inden for fremskridtspartiet kan stemme for forslaget. Det er efter vor mening et skridt i den rigtige retning. Der er flere fordele i forslaget, end der er ulemper, og derfor er vi altså et mindretal, der vil stemme for dette lovforslag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges med 117 stemmer mod 24.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:
Tredje behandling af forslag til lov om ændring af lov om skoleskibsafgift.

(Lovforslag nr. 62. Fremsat 31/10 75. Første behandling 25/11 75. Betænkning 12/12 75. Anden behandling 16/12 75).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sættes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges med 116 stemmer mod 22; 3 medlemmer stemte hverken for eller imod.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.